Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Egy kerület művelődésének „gondozója”

Forrás: Népszabadság (Hely) 1960. dec. 1. (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő 1960

Személy

Helyszám 25. sz. fiók

Sajátos központ a XIX. kerületben a Vöröshadsereg útja. Itt van a legtöbb üzlet, s alig pár száz méterre innen a művelődési házak. A kis kertes családi házakból Budapest csaknem minden üzemébe járnak dolgozni a munkások. A lakosság fiatalja-öregje nagyon szereti a kerületet.

Így ismerte meg jó egy évvel ezelőtt Kispestet *Horváth István*, a kerületi tanács népművelési osztályának vezetője. Azóta az ő vállára nehezedik az itt lakók művelődésének „gondozása”. Vele beszélgetünk.

Előttünk a kerület térképe. Rajta kis rajzok: művelődési házak, klubok, könyvtárak, mozik.

— Sajnos, nagyon kevés a művelődési intézmény kerületünkben — mondja Horváth István —, s azok is csaknem mind egy helyre tömörülnek. A kerület háromötöd részére semmi nem jut. Különösen mostoha a volt Wekerle-, most Munkás-telep. Tulajdonképpen a *Vörös Csillag Traktorgyár* művelődési otthona az egyetlen, amely igazán lehetőséget nyújt sokféle munkára. Bár most ott tataroznak, de hamarosan elkészülnek. Az üzem és a szakszervezet mellett ezért járult hozzá a kerületi tanács is a felújításához. A többi üzemben — sajnos — legfeljebb egy nagyterem vagy egy-egy klubszoba áll rendelkezésre.

Nézegetjük tovább a térképet. A kerületi Szabó Ervin Könyvtáron kívül a Wekerle-telepen egy fiókkönyvtár, s a Vörös Október Férfiruhagyár nemrég a nyilvánosság számára is megnyitott könyvtára látja el olvasnivalóval az érdeklődőket.

— Sokan és sokat olvasnak; van itt könyvbarát, szívesen áldoznak a könyvtárért is. Amikor nyáron a Zrínyi és Hullay utca sarkán új fiókot létesítettünk, a Faipari Ktsz dolgozói társadalmi munkában készítették el a berendezést. S hányan segítettek még. Az eredmény: az első hónap végén kétszáznegyven olvasó, most pedig négyszázhúsz viszi rendszeresen a köteteket. Egy-egy kölcsönzési napon hatvanan-hetvenen fordulnak meg itt. A Nagyenyed utcai pártkörzetben most próbáljuk meggyökereztetni a letéti könyvtárat; ott is gyarapodik az olvasók száma.

Horváth István fiatal ember, mégsem újonc a művelődési munkában. Miután elvégezte a Lenin Intézetet, a postás művelődési otthonban dolgozott, ott szerezte első tapasztalatait. Most nehezebb a munkája, s még nagyobb a felelőssége. Szerencsére határozott, energikus ember. Pontosan tudja, mit akar, ismeri a kerület gondjait, az emberek igényeit, a legfontosabb teendőket. Új, eddig járatlan utakat keres, rejtett, feltáratlan lehetőségeket, s új meg új ötlettel igyekszik összefogni mindazokat, akiknek szívügye a XIX. kerület lakóinak művelődése.

— Egyedül nem mennék sokra, de a társadalmi szervekkel és az üzemekkel együtt előbbre juthatunk — mondja. — Rendszertelen még a kapcsolatunk, de most már tudjuk, hogy nem elég csak a hivatalos ünnepségek, „kampányfeladatok” előtt törődni egymással. Azt hiszem, megtaláljuk lassan az élő együttműködés módját. Elmegyünk minden üzembe, a gazdasági és a politikai vezetőkkel s a művelődési felelősökkel együtt beszéljük meg tennivalóinkat. Talán nem mindenütt alkalmazható ez a módszer, de nálunk beválik. Így kap rendezőt a *Gránit-gyár* tehetséges színjátszó csoportja. Egy ilyen beszélgetés után hozzák rendbe az *Elektromos Készülékek és Mérőműszerek Gyárának* nagytermét és klubját. Ez a személyes kapcsolat hoz bennünket közelebb egymáshoz.

Azután az ismeretterjesztésről beszél, s már nyújtja is át a kimutatást. Nézzük a számokat. A kerületben tavaly mindössze 9 előadás volt, októberben az idén 28. Akkor ezek kétharmada egészségügyi kérdésekkel foglalkozott, most 8 természettudományi, 8 politikai és gazdaságföldrajzi, 8 egészségügyi, 4 irodalmi és művészeti témákat ölel fel. Három munkásakadémia is kezdődött az üzemekben.

A kerület társadalmi szervei nagyon sokat segítenek. Elsősorban a pártkörzetek. Minden hónapban rendszeresen tartanak előadásokat. Ilyenkor nemcsak a párttagok jönnek el, hanem igen sok érdeklődő is. A kis helyiségekben minden alkalommal negyvenen-ötvenen szorongának. Többen már be sem férnének. Rendszeresek az előadások a kerületi népfrontklubban, szerveznek összejöveteleket a Vöröskereszt aktívái is, a nőtanács tagjai is. Ez az összefogás hozta meg az eddigi eredményeket s ígér további előrehaladást.

Tovább sorolja, elemzi Horváth elvtárs a tényeket. Mindez azt mutatja: ismeri alaposan a kerület helyzetét. Tudja, hogyan áll az ifjúsági kórus, milyen művelődési problémákkal küszködnek, mit szeretnének nyújtani munkásaiknak az üzemek. A napi munka mellett arra is módot talál, hogy próbálja segíteni és életre kelteni az üzemi művelődési otthonok társadalmi vezetőségét, hogy segítsék tanácsaikkal a népművelési munkát, s nyújtsanak elvi támogatást a szakszervezeti kulturális felelősöknek.

*

Alig több mint egy éve vállalta el Horváth István a XIX. kerületi népművelés irányítását. Sokat tett és még több elképzelése van, amelyek e nagy kerület népművelési munkáját előbbre vihetik. Tudja, pár hónap alatt nem tehet csodát, de rendszeres munkával szívósan segíti, pallérozza az emberek művelését, tudatának formálását.

Baranyai Ilona